

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2018/2024
07.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Анка Ћеран, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступају Ђорђе Мисиркић и Загорка Мисиркић, адвокати из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права, личних односа и доприноса за издржавање малолетне деце, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 449/23 од 29.09.2023. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 449/23 од 29.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П2 160/21 од 10.02.2023. године, исправљеном решењем истог суда од 14.06.2023. године, ставом првим изреке, заједничка деца парничних странака мал. ВВ рођена ...2005. године и мал. ГГ рођена ...2010. године поверене су мајци АА на самостално вршење родитељског права чиме се мења одлука о вршењу родитељског права донета пресудом тог суда П2 53/18 од 26.03.2018. године. Ставом другим изреке, одлучено је да пребивалиште малолетне деце биће на адреси пребивалишта мајке. Ставом трећим изреке, лични односи ВВ и ГГ са ББ као оцем одржаваће се по споразуму парничних странака као родитеља а сагласно најбољем интересу малолетне деце у складу са обавезама деце, на начин да ће отац преузимати и враћати децу на адресу мајке. Ставом четвртим изреке, обавезан је ББ да на име доприноса за издржавање своје деце месечно плаћа и то за ВВ износ од 12.000,00 динара а за ГГ износ од 10.000,00 динара, односно укупно за оба детета износ од 22.000,00 динара почев од пресуђења па све док за то постоје законски услови, уплатом на рачун мајке законске заступнице малолетне деце, АА. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Допунском пресудом истог суда П2 160/21 од 10.07.2023. године, допуњена је пресуда од 10.02.2023. године тако што је у изреци наведено да се одлуком из става 1. става 2, става 3. и става 4. изреке мења одлука из става 2, 3. и 4. изреке пресуде Основног суда у Руми П2 53/18 од 28.03.2018. године, а у преосталом делу пресуда остаје неизмењена.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 449/23 од 29.09.2023. године, ставом првим изреке, жалбе туженог су одбијене, а пресуда Основног суда у Руми П2 160/21 од 10.02.2023. године, која је исправљена решењем истог суда од 14.06.2023. године и допунска пресуда истог суда П2 160/21 од 10.07.2023. године, потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба ЗПП из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити су пак учињене битне повреде поступка на које се у ревизији туженог указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су били у браку 13 година. У браку су рођене њихове две ћерке ВВ рођена 2005. године и ГГ рођена 2010. године. Брак је разведен пресудом Основног суда у Руми П2 53/18 од 26.03.2018. године. Одређено је да ће отац самостално вршити родитељско право над обе малолетне ћерке, а да ће лични однос мајке и деце да се одвијају по договору родитеља. Мајка је обавезана да на име свог дела доприноса за издржавање деце плаћа 1.000,00 динара од дана пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови. Малолетна ВВ је 2021. године кренула у средњу школу у ... и преселила се код мајке. Малолетна ГГ је остала да живи са оцем у У ... тужила са ћерком ВВ живи у изнајмљеном двособном комфорном стану који је комплетно намештен површине 53м² и налази се у ... улици број Закуп плаћа 150 евра плус месечне дажбине. Тужила ради од куће као ... и заради месечно око 400 до 500 евра, а ради и лого за фирме, визит карте, билборде и уплате од тих повремених послова јој се врше „на руке“. Има и финансијску помоћ од ујака из Немачке који јој шаље три до четири пута годишње по 100-200 евра а пријатељица из Немачке јој помаже или новчано или куповином гардеробе за децу. ВВ долази повремено у ... код оца, бабе и деде са којима има топао однос, а веома је леп однос између ВВ и ГГ. Деца тешко подносе раздвајање и имају леп однос са родитељима и након развода брака. ВВ похађа други разред средње школе и остварује врлодобар успех. ГГ је одличан ученик а отац води рачуна о њеним школским обавезама. Тужени ради у ... у ... као возач, зарађује од 52.000,00 до 58.000,00 динара. Не ради суботом и недељом. Поседује кућу у власништву у којој живи. Кућа је власништво његовог деде а оставинска расправа још није окончана након дедине смрти. Кућа има површину од 120 до 150м². Свака ћерка има своју собу. Имају велико двориште. Закључио је брак са другом женом са којом има заједничко дете од две године, а његова супруга има и сина из првог брака који ускоро пуни 17 година и живи са њима. Његови трошкови за струју, воду, кабловску, телефон месечно су 18.000,00 до 20.000,00 динара, огрев у зимској сезони кошта око 1000 евра. Његова садашња супруга је запослена и има зараду око 55.000,00 динара месечно. Заједничка деца странака не остварују право на деџи додатак. У току поступка првостепени суд је утврдио да су потребе малолетне ВВ 27.000,00 динара месечно, а ГГ око 20.000,00 динара месечно. Према извештају Центра за социјални рад Града Новог Сада и Центра за социјални рад у Иригу, оба родитеља су компетентна за вршење родитељског права и мотивисана да имају топао однос са децом. Ћерке су изразиле жељу да буду са мајком с тим што је према извештају Центра за социјални рад, на малолетну ГГ пресудан утицај њене мајке и старије сестре, за коју је везана. Малолетна деца, обе

ћерке могу да изразе своје мишљење. Мишљење Центра је да децу не треба раздвајати и да треба да буду заједно, јер су везане једна за другу поготову је млађа ћерка упућена на старију сестру ВВ.

При оваквом чињеничном стању, првостепени суд је закључио да је у интересу малолетне деце да се вршење родитељског права повери тужиљи мајци. Ово из разлога што је старије дете ВВ већ отишла код мајке у ... где је уписала средњу школу. Није препоручљиво раздвајање млађе сестре од старије, без обзира што је малолетна ГГ сада шести разред основне школе, има одређено друштво у ... и да је стекла одређене веома позитивне навике живљења у ... код оца. Међутим, имајући у виду целокупну ситуацију, преовладало је мишљење да оба детета треба да буду поверена мајци на вршење родитељског права. Старија ћерка ВВ је у међувремену постала пунолетна. У складу са потребама малолетне деце и могућностима давања родитеља тј. могућностима да плаћа доприносе издржавању своје малолетне деце, суд је определио износ који је тужени дужан да плаћа на име доприноса за издржавање своје деце. Суд је имао у виду одредбу члана 160. Породичног закона, затим члана 164. па је у складу са утврђеним чињеничним стањем донео одлуку и одлучио да сходно члану 207. Породичног закона свако од странака сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд је у свему прихватио правну аргументацију првостепеног суда налазећи да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање, да се превасходно руководио интересима деце посебне малолетне ГГ па је закључио да је сходно одредбама члана 67, 77. став 3. и члана 160. и 164. Породичног закона у овој правној ствари правилно одлучено.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право. За одлучивање у оваквим случајевима тј. када је у питању доношење одлуке о вршењу родитељског права, суд мора водити рачуна пре свега о интересима малолетне деце. Из извештаја назначених центара за социјални рад (Нови Сад и Ириг) произлази да су оба родитеља компетентна за вршење родитељског права, да су мотивисани и имају топао однос са децом. За време док су деца боравила код туженог – свога оца, имала су адекватан смештај, свако дете је имало своју собу, имали су топао однос са дедом и бабом, а тужени као отац је у потпуности задовољио све оне потребе малолетне деце, изградио један изузетно добар и топао однос са својом децом, што је од посебног значаја било за правилно васпитање и одрастање деце. Међутим, евидентно је да је старија ћерка ВВ морала да упише средњу школу у ... и да је прешла да живи код мајке, и с обзиром на чињеницу да је малолетна ГГ везана за своју сестру ВВ, то је правилно закључено да је од посебног интереса за малолетну ГГ да не буде одвојена од своје сестре ВВ. У том смислу правилно су оцењене све чињенице које су од значаја у смислу члана 160. и 164. Породичног закона правилно је опредељени износ који тужени као отац треба да уплаћује на име доприноса за издржавање своје деце. Стоји чињеница да су околности које су постојале раније, а везано ко ће вршити родитељско право промењене јер је ВВ уписала средњу школу у ... што представља и битну промењену околност која се мора ценити приликом доношења овакве одлуке, па се не могу прихватити наводи ревизије да не постоји ниједан разлог због ког би се деца поверила мајци на родитељско старање и у том смислу изменила претходна одлука. Код чињенице да је малолетна ГГ везана за своју сестру ВВ, и да је изразила жељу да буде поверена мајци у контексту целокупних чињеница које су правилно утврђене, правилан је закључак да је у интересу деце да не буду раздвојена те да се вршење родитељског права над децом парничних странака повери мајци, тужиљи АА.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић